

Farský list

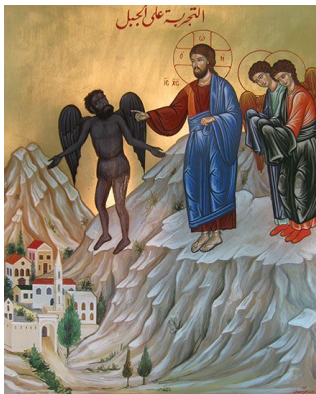
Gréckokatolíckej Farnosti svätého archanjela Michala v Lomnom

ročník: VIII.

08. december 2024

číslo: 50

365 dní s pátrom Piom

19. august:

Nech čo nevidieť príde Božie kráľovstvo, nech milosrdný Otec posväti svoju Cirkev, nech zošle hojný dážď svojho milosrdenstva na duše, ktoré ho ešte nepoznajú. Nech zničí kráľovstvo satana a na večné zahanbenie tejto pekelnjej šelmy odhalí všetky jeho úskoky, nech dá na známosť všetkým duším, ktoré sú zotročené týmto trudnomyselným niktošom, aký je to klamár. Nech tento najnežnejší Otec osvetlí rozum všetkých ľudí a dotkne sa ich srdc, aby horliví nezvlažneli a nespomalili na ceste spásy, vlašni sa rozhodili a tí, ktorí od neho odišli, sa k nemu prinavrátili. Nech rozptýli a zmätie všetkých múdrych tohto sveta, aby nebojovali proti jeho kráľovstvu a nebránili jeho šíreniu. A napokon nech tento Presvätý Otec odstráni zo svojej Cirkvi každý rozkol, ktorým trpí, a zabráni tomu, aby v nej povstali ďalšie, a tak nech je len jeden košiar a jeden pastier. Nech stonásobne zväčší počet vyvolených duší, nech pošle do svojej vinice veľa svätých a vzdelaných služobníkov a posväti tých, ktorí v nej už pracujú, aby ich prostredníctvom prinavrátil horlivosť všetkým kresťanským duším. Nech rozhojní počet katolíckych misionárov, pretože tak ako kedysi aj dnes si musíme povzdychnúť spolu so svojim božským Učiteľom: „Žatva je veľká, ale robotníkov je málo.“ (Lk 10,2)

(List z 8. marca 1915 adresovaný Annite Rodoteovej - Korešpondencia, zv. III, s. 61)

Pondelok, 09. december 2024

Prepodobný otec Patapios

16:15 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): † Michal (Kľučár)

17:30 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): † Michal (Piskorík)

Menl. časti: *sl.* s. 108

ap. zač. 319 evanj. Mk zač. 33

Utorok, 10. december 2024

Svätí mučeníci Ménas, Hermogenés a Eugraf

16:15 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): † Anna, Ján (z rod. Kertisovej)

17:30 Svätá liturgia (Lomné, *stsl.*): † Ján, Anna, Terézia

Menl. časti: *sl.* s. 109 *stsl.* s. 110

ap. zač. 321 evanj. Mk zač. 34

Streda, 11. december 2024

Prepodobný otec Daniel Stĺpnik

Štvrtok, 12. december 2024

Prepodobný otec Spiridon Divotvorca, trimitunský biskup

16:15 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): † Michal, Radovan s panachýdou

17:30 Svätá liturgia (Bžany, *sl.*): † Marcela (Tramitová, nedožítých 50 r.)

Menl. časti: *sl.* s. 112

ap. zač. 326 evanj. Mk zač. 39

Piatok, 13. december 2024

Svätí mučeníci Eustratios, Auxencius, Eugen, Mardarios a Orest.

Svätá mučenica Lucia Panna

16:15 Sv. lit. (Kručov, *sl.*): † Michal, Michal, Michal, Anna; *Mol. Paraskéva*

17:30 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): † Michal, Mária, Danko

Menl. časti: *sl.* s. 295

ap. zač. 327 evanj. Mk zač. 41

Sobota, 14. december 2024

Svätí mučeníci Tyrsons, Leukios, Filemon Apollónios a Kallinik.

Nedeľa, 15. december 2024

2. nedeľa pred Kristovým narodením – svätých praotcov.

Svätý hieromučník Eleuterios a prepodobný otec Pavol z Latry. Hlas 5.

08:00 Svätá liturgia (Bžany, *stsl.*): * Helena (za uzdravenie)

09:30 Svätá liturgia (Kručov, *stsl.*): * Matúš (Rusín, 1 rok)

11:00 Svätá liturgia (Lomné, *stsl.*): * za všetkých veriacich

Menl. časti: *stsl.* s. 102, 308

ap. zač. 257 evanj. Lk zač. 76

Paterik je zbierka s výrokmi alebo krátkymi príbehmi, ktoré hovorili svätí starci svojim poslúšnikom, teda mníchom, ktorí sa im podriadili

Starec videl, že brat skutočne trpí škodu a čudoval sa, že vydržal pri starcovi žiť až doteraz. Povedal mu: „Ak chceš, ži.“ Brat odišiel a ďalej žil so svojim starcom. O krátky čas prišiel opäť k Pimenovi: „Je mi veľmi na škodu, ak žijem so svojim starcom.“ Abba Pimen mu vraví: „Odíď od neho.“ Brat prišiel po čase tretikrát a vraví: „Už so starcom nežijem.“ Pimen mu vraví: „Hľa, až teraz si sa oslobodil od škody, choď a viac s ním už neži.“ A neskôr dodal: „Keď človek vidí, že niečo jeho duši škodí a potrebuje od niekoho radu, nech sa pýta na skryté úmysly duše, aby ich preskúmal – to je úlohou starcov. Ale na zjavné hriechy sa pýtať netreba, tie treba hneď odohnať.“

87. Abba Abrahám, žiak abbu Agatóna, sa pýtal Pimena: „Prečo na mňa démoni tak útočia?“ „Na teba útočia démoni?“ čudoval sa Pimen. „Nie sú to démoni, ktorí na nás útočia, ak sa zamestnávame našimi rozmarmi. To naše rozmarmy sa pre nás stali démonmi. Oni nás trápia, aby sme ich konali. Ale ak chceš vedieť, s kým bojovali démoni, pozri sa na Mojžiša a jemu podobných.“

88. Abba Pimen vravel: „Brat sa spýtal abbu Mojžiša, ako môže byť človek mŕtvym pre svojho bližneho.“ Abba mu vraví: „Keď si človek nepovie v srdci, že už tri roky leží v hrobe, potom nesplní toto slovo.“

89. Brat sa pýtal abbu Pimena: „Ako mám žiť vo svojej kélii?“ Starec mu odvetil: „Život v kélii z vonkajšieho pohľadu spočíva v ručnej práci, v tom, že ješ raz za deň, mlčíš a učíš sa. A skrytý život v kélii spočíva v tom, že odsudzuješ sám seba všade, kam ideš, nezanedbávaš hodiny bratskej služby a kélijné modlitby, a ničím sa nenechávaš odpútať. A nakoniec – drž sa dobrého priateľstva a zlého sa chráň.“

90. K Pamvovi raz prišli dvaja bratia. Jeden mu vraví: „Abba, postím sa dva dni a jem len dve skyvy chleba. Budem spasený alebo sa mýlim?“ „A ja, abba,“ vraví druhý brat, „svojou ručnou prácou zarábam denne dva strieborniaky, trochu si nechám na jedlo a všetko ostatné dávam ako milodar. Budem spasený alebo sa mýlim?“ Abba im nepovedal nič ani po ich dlhom naliehaní. O štyri hodiny, keď sa bratia chceli vrátiť na svoje miesto, prišli klerici, aby ich potešili. „Netrápte sa, bratia,“ vraveli im, „Boh nás nenechá bez odmeny. Starec má taký zvyk, že neodpovedá nič, ak mu Boh nedáva slová.“ Bratia zašli k starcovi a vravia mu: „Pomodli sa za nás, abba!“ „Vy už chcete odísť?“ pýta sa starec. „Chceme,“ odvetili bratia. Pri myšlienke na ich askézu abba začal písať po zemi a vraví: „Pamvo sa postí dva dni a je len dve skyvy chleba, či je preto mníchom? Nie! Pamva pracuje každý deň, zarába dva strieborniaky a dáva ich ako milodar. Či je preto mníchom? Nie!“ A potom dodal: „Sú to dobré skutky. Ak pri tom zachováš svoje svedomie čisté pred svojim bližným, budeš spasený.“ Bratia odišli od starca s radosťou, povzbudení takouto radou.

91. Brat sa pýta abbu Pamva: „Prečo mi démon bráni v konaní dobra bližnému?“

„Nie, nehovor tak,“ vraví stavec, „lebo tak robíš z Boha klamára. Radšej vrav: ‚Som to ja, čo nechce dávať milodary.‘ Lebo Boh vravel: ‚Dávam vám moc stúpať po hadoch a škorpionoch, a nad každou silou nepriateľa‘ (porov. Lk 10, 19).“

92. Abba Paládus vravel: „Duša, ktorá robí všetko pre Boha, sa musí s vierou učiť to, čo nevie, aby mohla s jasnosťou učiť len to, čo sama pozná. Keď odmieta žiť to aj ono, je chorá a nerozumná, lebo začiatok odstúpenia od Boha je presýtenie sa poznaním, z ktorého plynie pocit neľúbosti k slovu, po ktorom prahne duša milujúca Boha.“

93. Jeden zo starcov vravel: „Prosil som abbu Sisoja, aby mi povedal slovo. Vravel mi: ‚Mních sa má považovať za menšieho ako sú modly.‘ Odišiel som do svojej kémie a rozmýšľal som, čo znamená byť nižším ako modly.“

Z knihy vtipov: J. Luscoň a J. Kováčik: Vie Pán Boh o tom že existuje?

☺ Chlapík sa 30 rokov každý deň modlí, aby vyhral v lotérii. Bezvýsledne. Po 30 rokoch zahrmí z neba hlas: „Synu, kúp si aspoň lós!“

☺ Dvaja hrobári oslavujú Nový rok. Jeden hovorí: „Neznášam dnešný deň!“ „Prečo?“ „Ľudia sú hrozni sebeci. Počuješ len samé „na zdravie! a nikoho nezaujíma, z čoho budeme žiť my!“

☺ Záhorácke omšové víno: Večer ho vypiješ a ráno za teba slúžia.

☺ Smrtka sa prechádza po cintoríne a v tom jej zazvoní mobil: „Áno, šéfe? Čo potrebujete? Akurát som v archíve.“

☺ Človeka zrazí pred kostolom auto. Vybehne kňaz, kľakne si k nemu a pýta sa: „Synu, veríš v Boha Otca všemohúceho, Syna a Duchu Svätého?“ Nešťastník pootvorí oči a hlesne: „No nie, ja tu umieram on mi tu dáva hádanky!“

☺ Dvaja bratia boli známimi mafiáni. Keď jeden z nich zomrel, druhý išiel na faru žiadať o pohreb: „Zaplatím vám, koľko len chcete, ale v pohrebnej kázni povieť, že brat bol svätec!“ „V poriadku,“ prikývol duchovný. Na pohrebe povedal: „Muž ktorého vidíte ležať v truhle, bol zvrhlík, zlodej, bezbožník a pôžitkár. Zničil šťastie a život mnohým ľuďom. Ale hovorím vám, v porovnaní o svojím bratom bol svätec!“

OZNAMY

- Ďakujeme veľmi pekne za pomoc s balíčkami pre deti na sviatok svätého Mikuláša. Srdečne Pán Boh zaplať.
- Dnes popoludní pozývam do chrámu v Lomnom o 15:00 hod. všetkých členov spolku svätého ruženca na spoločnú **modlitbu svätého ruženca**.
- **Upratovanie v chráme v Lomnom** má na zodpovednosť dvojica rodín: rodina Calková a rodina Hospodárová (Ľudmila). Tým, čo upratovali srdečne Pán Boh zaplať a tým, čo nastupujú prajeme veľa síl.

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť svätého archanjela Michala

Lomné 95, 090 33 Turany nad Ondavou, tel.: 054/749 12 55; 0905 507 681
o. Peter Olšavský, **email:** gkfu.lomne@gmail.com **web:** www.lomne.sk/cirkev

Štefan Patrik Kováč – Život v Božej moci

Otočil som hlavu. Cesta sa zvažovala dolu a po dvesto-tristo metroch končila vstupom do vojenskej posádky (military point). Zrejme boli určení na stráženie neďalekého letiska. Videl som, že major zastal pred masívnou železnou bránou a čosi ešte hovoril strážnikovi. Rozbehol som sa dolu cestou. Duch Svätý hovoril, že mám ísť „hned“, mám sa ponáhľať. Tak som utekal. Rýchlo za ním!

Bol som asi päť metrov za majorovým autom, keď sa vojaci dorozprávali, vráta už boli otvorené a on sa pohol smerom do kasární. Stihnem to? „Stop the car! (Zastav to auto!)“ kričím na vojačika v pozore s obstarožným typom pušky. „Yes,yes... yes, sir!“ na moje prekvapenie nekládol väčší odpor. Asi preto, že to volal beloch. Bez námietok splnil „môj rozkaz“. Skutočne zastavil majora.

Pribehol som k jeho okienku. „Why have you taken my passport?! (Prečo si mi zobral pas?!)" oboril som sa na neho s novou energiou. Cítil som, že ak bol predtým na koni on, teraz som ja. Tá energickosť nebola zo mňa. „I need it!!! I'm flying home today! (Potrebujem ho!!! Letím domov dnes!)“ bol som presvedčivý, prísny a nekompromisný. „Give it back at once (Okamžite mi ho vráť)!!!“

Jeho zakalené oči, aké mávajú černosi, čo prekonalí rôzne infekčné choroby, alebo ktorí drogovali, stále neveštíli nič dobré, ale akoby ho zneistila moja rozhodnosť. Už si nebol istý tým, čo hodlal urobiť. „You don't have visa, you do not have stamp of entry to this country (Nemáš víza, nemáš pečiatku vstupu do tejto krajiny)!“ vymýšľal si narýchlo. „Me?! I don't have?! Look at the page five! (Ja?! Ja nemám?! Pozri sa na piatu stranu!)“ nepoľavoval som v rozhodnosti. Mal som nový pas a pečiatku o vstupe mi dali hned' na prvú voľnú stranu, dobre som si zapamätal jej číslo. Ukazoval som mu aj potvrdenie o zaplatení päťdesiatich dolárov za vízum. Čoraz viac a viac strácal pôdu pod nohami. „Why are you here (Prečo ste tu)? What are you doing in Entebbe (Čo robíte v Entebbe)?“ márne sa snažil o ospravedlnenie svojho počínania a akoby podtón jeho reči zároveň naznačoval: You are a spy! Ty si špión!

Už som vedel, že mi „neujde“. Duch Svätý ho mal v hrsti. „I am doing a missionary work here (robím tu misionársku prácu),“ pokračoval som nekompromisne a jasne. „My brothers in Christ invited me to preach the Word of Cod and to pray for them, so that they can grow in their faith in true Cod (Bratia v Kristovi ma pozvali kázať Božie Slovo a modliť sa za

nich, aby rástli vo viere v pravého Boha).“ Bolo vidieť, ako stráca guráž, ako prehráva.

80 percent ľudí v Ugande je kresťanov, vari aj on medzi nich patril, a keď počulo Bohu, možno dostal výčitky svedomia, alebo sa aj zahanbil. Niečo, lepšie povedané Niekto ho nútil, aby vrátil pasy. Aj chcel, aj nechcel. Aj mi ich podával, aj ich ťahal späť. Nejaká sila ho nútila, aby urobil to, čo vôbec neplánoval: odovzdať dokumenty naspäť bez úplatku! Videl som na jeho tvári, ako prehráva boj s mojím Pánom, ktorý sa postavil na moju stranu. Musel sa skloniť pred jeho nadprirodzenou mocou. Tvár mal skrivenú zo sklamaní, ale videl som, že nemôže robiť inak, niečo ho núti a musí ich vrátiť. Hrozný pocit pre neho! Vtáčik mu uniká! Úlovku, prilepenia k platu a to takmer istého, sa musí vzdať.

„Don't do it again (Neurobte to znovu)!“ precedil cez zaseknuté zuby, podávajúc mi pas a doklad môjho sprievodcu. Sklopil oči. Vzdával sa. Nerozumel som mu. Čo som nemal robiť? Prezerať si jazero Viktória z kopca nad letiskom? Stále papiere zvieral v prstoch, tak som mu ich zľahka ale rozhodne z nich takmer vytrhol a obrátil som sa na Jolama: „A teraz rýchlo zmiznime!“

Keby si to tento náladový človek so žltými zakalenými očami rozmyslel a zavolať by na nás vojakov z kasární... neviem, ako by sme dopadli. Nebolo to v Egypte podobné, kde faraón najprv premožený Bohom Izrael z otroctva prepustil, ale potom sa ich vydal prenasledovať so svojím vojskom? Vybehli sme hore na hlavnú cestu a v tú sekundu sa k nám blížil „taxík“ matatu. Všetko pripravené. Je to biela dodávka, do ktorej sa vmestí pätnásť-dvadsať ľudí. Zastavuje na znamenie aj na extrémne krátke vzdialenosti. Jazdiť za matatu je veľmi nebezpečné.

My sme sa mu potešili. Znamenal pre nás záchranu. Len čo najďalej a čo najrýchlejšie od tej vojenskej posádky! Keď potom zapadneme medzi haldy presúvajúcich sa ľudí všetkými smermi v Kampale, kam sme ešte mierili, budeme v bezpečí. Tam nás už nenájdu.

„Fú! To bolo tesné!“ pri nastupovaní som sa obzrel za seba, či hore cestou k nám neutekajú ozbrojení ľudia, hovoriac Jolamovi. „Boh sa stará! God is in control! Ježiš nás zachránil v poslednú možnú sekundu!“

Vysvetľoval som mu, aký som dostal pokyn od Duchu Božieho, že tie doklady treba okamžite od majora dostať, pokiaľ nezapadne do kasární, ako sa jeho auto už pohýnalo, keď som dobiehal a ako Boh tú situáciu vyriešil. A my sme bez úplatku dostali doklady späť!

(pokračovanie nabudúce)